

Όχι μόνον δεν την γνωρίζω προσωπικά, αλλά δεν έχω ακούσει ούτε ένα στίχο να τραγουδά. Επίσης δεν έχω πρόθεση να την υπερασπισθώ . Αντιλαμβάνομαι ότι δεν το έχει ανάγκη. Αναφέρομαι στην Νατάσσα Μποφίλιου και στις ανηλεείς επιθέσεις που δέχτηκε, επειδή, ανάμεσα σε άλλα, χαρακτήρισε την ευρωπαϊκή πολιτική, ως δικτατορική.

Σε αυτές τις περιπτώσεις κοιτάς δυο πράγματα. Ποιος είναι αυτός που δέχεται την επίθεση και ποιοι είναι εκείνοι που εφορμούν. Στο πρώτο ερώτημα, η απάντηση είναι πως και το πέρασμα της από το Καποδιστριακό έκανε, και τις μουσικές της σπουδές ολοκλήρωσε και από μικρή απασχολείται και ερμηνεύει.

Στις μέρες μας είναι μια νεαρή γυναίκα, από τις φωτογραφίες θα την χαρακτηρίζα και ευειδή, το αν είναι γοητευτική δεν το γνωρίζω, ενώ θεωρείται επιτυχημένη καλλιτέχνης με τα μέτρα τέλος πάντων τα τρέχοντα. Στα 34 της μετρά ήδη κάποια 13 χρόνια επαγγελματικής εμπλοκής στο τραγούδι και προφανώς βρίσκεται στα καραντουζένια της όπως θα το έθεταν και οι παλαιότεροι

Στο ερώτημα ποιους ενόχλησε η περί ευρωπαϊκής δικτατορίας δήλωση, η απάντηση είναι αποτυπωμένη στα μέσα. Ένωσα έκπληξη όμως, όταν πρόσεξα ότι ανάμεσά τους συντάχθηκε περιφρονητικά τόσο πρώην βουλευτής, εκλεγμένος υπό το λάβαρο του Συ.ΡΙ.Ζ.Α., όσο και, με τρόπο λάβρο, φιλελεύθερος πρώην τηλεοπτικός παρουσιαστής. Ποιος άραγε να είναι κοινός τόπος τους;

Σε ένα ιδεολογικό κουβάρι που μπερδεύεται όλο και περισσότερο, αναρωτιέμαι: Γιατί τόση σφοδρότητα;

και επίσης: γιατί κανείς δεν έχει σχολιάσει πολύ πιο αιχμηρές κουβέντες που γράφτηκαν μάλιστα αρκετά παλιότερα, δηλαδή χωρίς τα τρέχοντα ερεθίσματα;

Όπως π.χ. από τον Γιάννη Σκαρίμπα, ο οποίος από το '70 κατέγραφε πως:

«...το ατσάλινο αυτό στραβόξυλο που λέγεται Φράγκος, ο κατασκόταδος αυτός καθολικός γκέκας του δόγματος, ο με καρδιά από ξύλο, όπου το πόδι του επέρασε λατινικό τόσπειρε μπαρούτι»

«...τω όντι η λατινική απειλή μας φέρνει το καταπόδι μας. Μετά τους Ρωμαίους και το Βυζάντιο έχουμε το 1204. Στις μέρες μας έχουμε το 1923 στην Κέρκυρα και το 1940 στην Πίνδο.»

Μια πρόχειρη απάντηση είναι ότι δεν τον έχουν υπ' όψιν τους, όπως και πολλά άλλα θέματα. Μια επόμενη είναι ότι ο Μπάρμπα Γιάννης, δεν ήταν ξανθή, νόστιμη γυναίκα και κρυμμένος καθώς ήταν μια ζωή στον πορθμό του Ευρίπου, αυτός, ένας ταπεινός εκτελωνιστής από την Αγία Ευθυμία, παραμελήθηκε, αγνοήθηκε. Και μια τελευταία είναι, ό,τι ο πολιτικός λόγος και η κοινωνική κριτική κινούνται σε πολύ χαμηλά επίπεδα στις μέρες μας. Το καλό είναι ότι υπάρχουν και χαμηλότερα. Το κακό ότι οδεύουμε προς τα 'κει.

Δεν μπορεί να υπάρξει καμιά αμφιβολία όμως, για το τι θα 'γραφε στις μέρες μας, ο Σκαρίμπας αν ήταν παρών. Οι απόψεις της Ν. Μπ. δεν θα ήταν, παρά θωπίες.

Καλά ξεμπερδέματα, σε έναν κόσμο που γίνεται ολοένα πιο άσπλαχνος, όλο και πιο κουτός.

Έντεκα Σεπτεμβρίου του 2013. Ήδη τρεις μήνες κλειστή η κρατική ραδιοφωνία και τηλεόραση, μετά από μια κοινή υπουργική απόφαση της συγκυβέρνησης Ν.Δ. - Πα.Σο.Κ με ολίγη από Δημ. Αρ. και πρωθυπουργεύοντα τον Αντ. Σαμαρά, αλλά το γεγονός δεν έχει γίνει αποδεκτό. Έτσι, στο χώρο του ραδιομέγαρου στην Αγ. Παρασκευή, διοργανώνονται συναυλίες σχεδόν κάθε βράδυ.

Στις εικόνες του [T.A.](#) η Ν. Μπ. ερμηνεύει και ο κόσμος συμμετέχει. Το κλίμα της έντασης, περιγράφεται και από σχόλιο τινός σε σελίδα κοινωνικής διαδικτύωσης τότε όπου διατυπώθηκε η άποψη, κάτω από την εικόνα της καλλιτέχνης, πως: «αυτή η φωτογραφία είναι ένας ακόμα λόγος να μην ανοίξει η Ε.Ρ.Τ.»